

RECONeixEMENTS

El reconeixement a Campredó d'una notable ballarina, Anna Maria Bel

El passat 7 de setembre el govern de Campredó va voler retre un sentit homenatge a la figura d'Anna Maria Bel en concedir-li l'escut d'or, una peça esplèndida dissenyada per l'artista tortosina Maria Lanau, una gran professional de la joieria artesanal. Es tracta de la màxima distinció de la institució, que reconeix la vàlua personal en àmbits de notable interès per a la cultura i la societat en general. Pel fet que va veure la primera llum a la veïna ciutat de Tortosa el 20 de febrer de 1938, ella mateixa es considera com una xiqueta de la guerra, que es va veure forçada a sobreviure en una duríssima postguerra carregada de misèries i de crueltats, així com patir les conseqüències nefastes en tots els àmbits d'una sangüinària dictadura que va durar més de tres dècades i intencionadament va recloure el paper de la dona a afers estrictament domèstics.

La seua carrera professional la va portar en època adolescent a la capital catalana, en la qual va fer les primeres passes en el món de la dansa clàssica al Liceu, el veritable temple català de les arts escèniques. Posteriorment, ja de tornada vora l'Ebre, va obrir una acadèmia de dansa que portava el seu nom, des d'on ha en-

senyat aquesta disciplina durant més de sis dècades, la qual ara dirigeix la roquetenca Llibert Curto. Per les seues classes han passat grans professionals actuals de la dansa com Roberto Oliván (director del Festival Deltebre dansa), Anna Hierro o l'ampostina Maria Lozano, que també dirigeix una altra acadèmia a la ciutat montsianenca. Tots ells han actuat amb companyies nacionals i internacionals, i estan tirant endavant una carrera dansaire molt significativa, cosa que per a ella li suposa tot un orgull personal.

Enguany en el marc dels actes de celebració de la Diada Nacional de Catalunya, van creure oportú incloure aquest acte cultural que, a la vegada, va servir per fer la presentació del llibre de dansa per als més menuts que acaba de publicar, conjuntament amb la professora polonesa Bãrbara Kasprowicz, exdirectora de l'Escola Superior de Dansa i Coreografia de l'Institut del Teatre. Hi van prendre part una dotzena de xiquets xiquetes que van poder practicar els primers passos d'inici a la dansa. També va comptar amb la col·laboració de l'equip docent de l'escola Port-rodó, des de la qual s'intentarà introduir la modalitat de la dansa a les classes a

partir dels ensenyaments rebuts en el llibre.

L'emotivitat de l'acte també implicava el fet de celebrar-se a la sala polivalent del Casal Francesc Llop i Marqués, que honora el nom de l'il·lustre pintor impressionista campredonenc (Campredó, 1873 - Barcelona, 1970), situada just baix de la biblioteca Manuel Pérez Bonfill, el nostre professor de sempre. Anna Maria Bel n'és la vídua, amb la qual cosa el fet de rebre la distinció a tocar del centre llibresc que l'honora esdevenia un fet encara més emotiu. La tasca cultural de tots dos, en els àmbits literaris i artístic dansaire, ha sigut de molts pes, i mereix els reconeixements deguts. Han creat escola a la ciutat i a tota la regió de l'Ebre final, amb l'ideari de la difusió cultural totsemps primordial.

Ens hem de congratular del fet que durant els darrers mesos ha anat rebent homenatges diversos a casa nostra. Primerament, a la Biblioteca Marcel·lí Domingo de la seua ciutat natal, amb la participació a les Jornades del Patrimoni literari; també al Campus Terres de l'Ebre de la Universitat Rovira i Virgili, en el qual va tindre l'oportunitat de difondre el

Emigdi Subirats
escriptor

seu ideari dansaire entre l'alumnat de la carrera de magisteri. El fet més important és que l'esmentat campus universitari fomenta l'edició de la biografia d'aquesta professora dansaire d'una trajectòria llarga i exemplar. Sens dubte, una notícia extraordinària en majúscules, que esperem que ajudi al mateix temps a la dignificació de la dansa com a fet artístic de gran nivell.

Aquesta és la tercera distinció que atorga el govern campredonenc, després de la que es va donar a títol pòstum al lingüista Joan Salvador Beltran (Tortosa, 1933-2020), i al professor i escriptor Manel Ollé (Ulldecona, 1954), tots dos estretament vinculats a la trajectòria literària i artística de l'homenatjada i del seu difunt marit.